

samfund i verden. Vi har det, som andre mennesker kæmper hver dag for, som mennesker verden over dør hver dag for at opnå, og så sidder vi her og tager en diskussion bl.a. af, om vi skal bruge en skærv mere eller mindre til ulandsbistand eller vi skal bruge en skærv mere eller mindre til integration af flygtninge. Jeg er lige ved at sige: Hvad i alverden bilder vi os ind?

Var det ikke os, der skulle gå i spidsen, hvem i alverden skulle så gå i spidsen? Det løser ikke en snus af de danske økonomiske problemer, om vi så skar 1 mia. kr. eller 2 mia. kr. eller 3 mia. kr. af vores ulandsbistand. Det hjælper intet i den store sammenhæng for os, men det er med til at ødelægge forholdene for nogle mennesker, der er nogle af de mest fattige i verden. Og det synes jeg i dette moralens tiår, eller hvad folk nu render rundt og kalder det, i sig selv kan være en diskussion værd, om vi kan være det bekendt. Om der ikke er et grundlæggende problem for mennesker med det menneskesyn, der kendetegner det danske samfund, når de aften efter aften i tv kan se døende og sultende mennesker og samtidig begynde at diskutere, om netop vi, der er nogle af de rigeste, har råd.

Men det er kun den ene ting af det, den anden ting af det er, at det er uendelig torskedumt. Uendelig torskedumt, fordi et af de vigtigste sikkerhedspolitiske instrumenter netop er ulandsbistanden og netop er hjælpen til folk i nød. Er vi ikke med til at løse det problem, så bliver Europa i højere og højere grad den magnet, der tiltrækker mennesker, der flygter fra en rædselsfuld tilværelse. Og så ved jeg ikke, om nogen af de venlige ordførere, der i dag mener, at vi nok kan skære lidt ned der, i den situation kan forestille sig NATO-kanonbåde skyde mod afrikanske bådflugtninge, eller hvad det nu er.

Og alternativet til at yde det, vi yder, og måske endda yde mere end det, vi yder, er en rædselsfuld sikkerhedspolitisk situation, som vores menneskesyn ikke kan bære, og derfor synes jeg nok, at det er trist, at nogle begynder at spille den bold på banen, selv om det er rigtigt, at vi har nogle balancer, der skal rettes op i vores eget samfund.

Så hedder det, at der jo ikke er projekter nok. Det kan godt være, ministeren for udviklingsbistand ikke altid har kunnet fylde projektkammerne ud, men så har jeg da et enkelt bud på, hvad man kunne gøre. Vi er jo så glade for CO₂-mål, og vi er jo så glade for at løse miljøproblemer, så det ville måske være meget rart at

bruge pengene til at lave kulkraftværker, der er lige så effektive som de danske, rundt omkring i verden, i stedet for at de laver deres egne, der sviner mere end noget. Det var en opfordring til den tidligere energiordfører og nuværende udviklingsminister. Jeg håber, han har forståelse for synspunktet.

Alt i alt vil jeg om finanslovsforslaget godt sige, at det er altså et godt forslag, men et godt finanslovsforslag og det forlig, der måtte komme ud af det, løser jo ikke alle verdens problemer. Jeg tror stadig væk, at den danske befolkning og erhvervslivet sukker efter en ting mere end efter et godt finanslovsforslag. De sukker efter politisk stabilitet, de sukker efter bredt samarbejde om de her ting, de sukker efter, at de kan få en lang planlægningsperiode. Og jeg mener, at en af denne regerings gaver til det danske erhvervsliv og det danske folk har været, at den har været med til at skabe stabilitet sidste år vældig godt hjulpet af Det Konservative Folkeparti.

Jeg mener, det er en vigtig opgave igen at lave et bredt forlig omkring en finanslov, og at det i virkeligheden er de politiske værdier af det og den stabilitet og den planlægningsmulighed, der ligger i det, der fører Danmark frem til en endnu bedre økonomisk situation end den, vi står i i dag. Det er ikke de enkelte konti i finansloven, der gør det, men det er det samlede billede, og det er udsigten til, at man ved, at nu kan man planlægge år frem.

Selv om det gør det mere og mere besværligt at diskutere politik, er det jo en glæde, at der efterhånden er en del områder i finansloven, der er flerårige og dermed er en del af fundamentet for stabiliteten. Det gør selvfølgelig, at områderne, man kan slås med, de skuespil, der bliver opført ved hver finanslov og alt det her, bliver færre og færre, men for det danske samfund er det en god udvikling, og den håber jeg vil fortsætte også efter denne finanslov.

Så vil vi gerne ønske finansministeren og alle andre gode deltagere i finanslovforhandlingen held og lykke og håbe, at man når frem til et resultat, som man kan være bekendt – det er jeg overbevist om – men som også vil fortsætte stabiliteten i det danske samfund.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tillad mig indledningsvis at sige til hr. Duetoft og de øvrige regeringspartiers ordførere, at det jo er så nemt at stille sig op og klandre partier for at komme med besparelsesforslag. Det er så nemt, specielt når man har den moral, at det